

VASEMMISTONUORTEN EUROVAALIOHJELMA 2024

Sisällysluettelo:

2	Johdanto
3	Talous
5	Ilmasto ja ympäristö
7	Ihmisoikeudet
9	Ulko- ja turvallisuuspolitiikka
11	Demokratia

JOHDANTO

Vasemmistonuoret lähtevät europarlamenttivaaleihin läpileikkaavana teemana rauha. Aikana, jona sodat, kriisit ja konfliktit tekevät niin nykyhetkestä kuin tulevaisuudesta epävarman, on rauhan edistäminen tärkeimpiä tehtäviämme.

Rauha koskettaa kaikkia näiden vaalien teemoja.

Euroopan unioni on perustettu edistämään rauhaa, mutta myös sitomaan sen valtiot taloudellisesti toisiinsa ja vapauttamaan pääomat. Tämä on johtanut politiikkaan, jossa rikkaat rikastuvat ja köyhät köyhtyvät. Reilu talous on rauhan edellytys epäoikeudenmukaisuuden ja eriarvoisuuden horjuttaessa yhteiskuntien vakautta.

Viime vuonna maapallon keskilämpötilan nousu esiteolliseen aikaan verrattuna ylitti ensimmäistä kertaa 1,5 astetta. Ympäristökriisi pakottaa ihmiset lähtemään liikkeelle kodeistaan ja synnyttää konflikteja elämän edellytyksistä. Siksi ympäristö on rauhan kysymys.

Ihmisoikeudet ovat uhattuina niin rajoillamme kuin niiden sisällä. Äärioikeiston ja konservatismiin nousu asettavat meidän kaikkien ihmisarvon vaaraan. Piikkilankojen ja rajamuurien sijaan turvallisuutta rakennetaan arvoista ja periaatteista kiinni pitämällä. Jokaisella on oikeus elää rauhassa, ja siksi rauha vaatii ihmisoikeuksien puolustamista.

Rauhaa rakennetaan ulkopoliitikalla, jossa yhtäläinen ihmisarvo tunnustetaan ja kaikkien konfliktien uhreille taataan tukea ja apua. EU ei voi katsoa vierestä kansanmurhaa Gazassa. Samaan aikaan tuen Ukrainalle on jatkettava vahvana. Turvallisuutemme ei voi perustua epävakaille suurvalloille, vaan moniääniselle globaalille demokratialle.

Demokratia on rauhan edellytys. Ihmisillä tulee olla oikeus saada äänensä kuuluviin eikä markkinatalous saa sanella elämäämme. Meidän tulee varmistaa ihmisten todellinen päätäntävalta omaan elämäänsä ja rakentaa Euroopan unioni, joka palvelee ihmisiä, ei markkinavoimia.

TALOUS

Euroopan unioni perustettiin kehittämään Euroopan maiden välistä poliittista ja taloudellista yhteistyötä. Edistyksestä huolimatta taloudellinen yhteistyö on luonut taloudellista epätasa-arvoa ja kahlinnut EU:n jäsenmaiden mahdollisuuksia harjoittaa oikeudenmukaisempaa talouspolitiikkaa. Eri maiden ja ihmisten asettaminen taloudellisesti eriarvoiseen asemaan on epäoikeudenmukaisuuden lisäksi uhka rauhalle niin yhteiskuntien välillä kuin niiden sisällä. Euroopan unionin talouspolitiikan lähtökohdat on muutettava palvelemaan ihmisiä, ei pääomia.

Euroopan unionin tulevaisuuden ja turvallisuuden takaaminen vaatii mittavia investointeja. Ilmastoa kuumentavista fossiilisista polttoaineista luopuminen ja toisaalta autoritaaristen valtioiden energiariippuvuudesta irtautuminen vaatii ennennäkemättömiä panostuksia fossiilivapaaseen energiantuotantoon. EU on kuitenkin tällä hetkellä sitonut omat kätensä riittävien uudistusten tekemiseltä. Maastrichtin sopimuksessa määritellään, että jäsenvaltion vuotuinen alijäämä ei saa olla enempää kuin 3% bruttokansantuotteesta ja valtionvelka saa olla enintään 60% BKT:sta. Tämä tarkoittaa, että jäsenvaltioilla ei ole mahdollisuuksia tehdä vaadittavia investointeja. Lisäksi alijäämään keskittyvät taloussäädökset pakottavat maat talouskuripolitiikkaan, joka murentaa hyvinvointivaltiota, lisää ihmisten pahoinvointia ja eriarvoisuutta sekä hidastaa talouksien elpymistä. Pelkän alijäämän ja inflaation hallinnoimisen lisäksi Euroopan unionin finanssi- ja rahapolitiikan tulee ottaa tavoitteekseen planetaarisia rajoja* kunnioittavan talousjärjestelmän edistäminen, työllisyydestä huolehtiminen, sekä sosiaalisten oikeuksien tukeminen.

Taloudellisen eriarvoisuuden jyrkkä kasvu viime vuosikymmenten aikana on seurausta valtioiden heikentyneestä kyvystä verottaa niin suurituloisia kuin monikansallisia yrityksiä. Viime vuosien kriisit ovat aiheuttaneet elinkustannusten rajua nousua enemmistölle eurooppalaisista, mutta samaan aikaan superrikkaat sekä suuryritykset ja pankit ovat kohtuuttomasti hyötäneet hintojen ja korkojen nousun suomista kasvaneista voitoista pääomalle. Euroopan unionin on toimittava veronvälttelyä vastaan kansainvälisillä areenoilla. Tulojen ja varallisuuden uudelleenjakamiseksi sekä suuryritysten valta-asemaan puuttumiseksi on välttämätöntä, että rikkaita verotetaan, jos he muuttavat maasta, ja veroparatiisit lakkautetaan EU:n alueella. Ottaen huomioon ketkä ovat hyötäneet nykyisistä kriiseistä eniten on vain oikeudenmukaista, että maksajiksi asetetaan ne, keillä on siihen kantokykyä.

Euroopan unionin tulee edistää toimillaan oikeudenmukaista ja reilua työelämää, joka perustuu sopimisen kulttuuriin. Tämä ei tällä hetkellä toteudu. Jokaisen oikeutta työhön ja riittävään palkkaan tulee kunnioittaa unionissa. Tämän pohja on työntekijöiden oikeus järjestäytyä ammattiliittoihin vapaasti, ilman häirintää. Unioni ei saa mitenkään kaventaa työntekijöiden järjestäytymisoikeutta tai muita työntekijöiden perusoikeuksia, ja sen tulee ryhtyä toimiin niitä jäsenmaita vastaan, jotka näin menettelevät. Työntekijöiden oikeuksia tulee laajentaa yhteisellä säätelyllä, jota jäsenmaat eivät voi rikkoa tai alittaa. Taloudellisessa päätöksenteossa tulee myös ottaa huomioon palkaton työ, esimerkiksi vapaaehtoistyö, joka on yhteiskunnalle hyvin merkityksellistä. Palkaton työ jakaantuu hyvin epätasa-arvoisesti toimien niin luokkaan kuin sukupuoleen perustuvan sarron välineenä, minkä vuoksi unionin tulee puuttua tämän työn aliarviointiin ja aliarvostukseen.

Vasemmistonuorten talouspoliittiset tavoitteet eurovaaleihin:

- EU:n tulee toimia pankkijärjestelmän demokratisoimiseksi ja rahaliiton uudistamiseksi mahdollistamaan rahapoliittinen suvereniteetti*.
- EU:n vakaus- ja kasvusopimus on purettava tai uudistettava niin, että se ei sanktioi jäsenvaltioita julkisen velan määrästä ja alijäämien lisäksi huomioi jäsenmaiden ylijäämät niiden tasaamiseksi.
- Euroopan keskuspankin mandaatiksi on lisättävä inflaation torjunnan lisäksi työllisyydestä huolehtiminen, oikeudenmukaisen ekologisen siirtymän edistäminen ja sosiaalisten oikeuksien tukeminen. EKP:n on kyettävä lainoittamaan jäsenmaita suoraan ilman pankkien välikäsiä.
- Veroparatiisit EU:n alueella tulee sulkea kokonaan. Luovutaan pankkisalaisuudesta viranomaisten suhteen ja alistetaan nykyiset veroparatiisit pankkivalvonnan piiriin.
- Pääomatulojen verotusta on yhdenmukaistettava EU:n alueella ja otettava käyttöön vähimmäistaso arvonnousuverolle.
- Pääomavirtoja tulee verottaa riittävän korkealla transaktioverolla*. Yhtiöt on veloitettava raportoimaan tuotantonsa ja rahaliikenteensä maakohtaisesti.
- Suuryritysten ja pankkien kohtuuttomia voittoja kriisien aiheuttamasta hintojen ja korkojen noususta tulee verottaa windfall-veroin* vahvemmin EU:n alueella.
- EU:n tulee laatia direktiivi työntekijöiden oikeuksista, jossa kielletään nollatuntisopimukset, kielletään paikallinen sopiminen ohi liittojen edustajan, tehdään pakolliseksi kaikille yrityksille noudattaa toimialakohtaisia sopimuksia ja taataan työntekijöiden edustus yhtiöiden hallituksissa.
- Kielletään työsuhteiden naamiointi yrittäjyydeksi. Epäselvissä tapauksissa yritykselle kuuluu käänteinen todistustaakka, eli sen täytyy osoittaa, että kyseessä ei ole työsuhde.
- Turvataan kansallinen ja ylikansallinen lakko-oikeus (ml. myötätunto-, tuki- ja poliittiset lakot) koko unionin kattavalla säätelyllä.

ILMASTO JA YMPÄRISTÖ

Vuosi 2023 oli maapallomme mittaushistorian kuumin vuosi ylittäen 1,5 asteen lämpenemisrajan esiteollisesta ajasta laskettuna. Maailman toiseksi suurimpana talousalueena Euroopan unionin rooli on kriittinen päästöjen vähentämisessä ilmastokriisin katastrofaalisten seurauksien ja riskien minimoimiseksi. Mittavien nykyisten päästöjen ohella Euroopan historiallinen osuus ilmakehää lämmittävistä kaasuista on valtavan suuri, mikä edellyttää globaalia vastuunkantoa.

Euroopan unionilla on valtava potentiaali edistää oikeudenmukaista siirtymää ekologisesti kestävään yhteiskuntaan, mutta tämä potentiaali on jäänyt monilta osin hyödyntämättä. Vaikka unioni on pyrkinyt tekemään ilmasto- ja ympäristötoimia, ovat ne kokonaisuutena jääneet tehottomiksi, riittämättömiksi ja osin toisensa kumoaviksi sekä luoneet uuskolonialistisia rakenteita. Myös koronapandemian ja Venäjän hyökkäyssodan vaikutukset ilmastotoimiin ovat olleet ristiriitaiset: osittain ne ovat vauhdittaneet fossiilienergiasta luopumista ja murtaneet vallitsevia talouspolitiikan käytänteitä, mutta samalla näihin kriiseihin vastaaminen on vienyt huomiota pois ilmastokriisin torjumisesta. Ilmastotoimet eivät voi enää odottaa ja niiden on oltava keskiössä parlamentin tulevalla kaudella.

Läheisyysperiaate ja jäsenvaltioiden erityispiirteiden huomioiminen on otettava vahvemmin mukaan unionin lainsäädäntötyöhön. Muuten unionin yhteiset ilmastotoimet menettävät kansalaisten tuen ja ylikansallisilta ilmastotoimilta putoaa pohja. EU nojaa toimissaan edelleen pitkälti teknologia- ja markkinavetoisiin ratkaisuihin unohtaen, ettei ekokriisiä voida ratkaista ilman talousjärjestelmän ja kuluttamisen rakenteellisia muutoksia. Ilmasto- ja ympäristötoimet on nähtävä laajana kokonaisuutena, joka kattaa myös yhteisen talouden demokratisoinnin, työläisten ja marginalisoitujen ryhmien oikeuksien edistämisen sekä unionin ulkosuhteet.

Elonkehän aktiivinen tuhoaminen ja sen monimuotoisuuden köyhdyttäminen on ilmastonmuutoksen ohella toinen sekä nykyhetken että tulevaisuuden eilinehtoja riistävistä kehityskuluista, joita kapitalistinen kasvutalous kiihdyttää. Euroopan rikkaus on uhattuna Välimereltä Arktiselle alueelle, mikä velvoittaa unionin kääntämään kurssin pois luonnon tuhosta sen kukoistukseen. Euroopan unionin vahvuus syntyy sen asettamalla säännöillä ja normeilla, joiden kautta ympäristöä voidaan suojella ja ennallistaa niin jäsenmaiden kuin kauppakumppanien alueilla.

Maapallon kantokyvyn rajojen sisäpuolella pysymiseen tähtäävää politiikkaa voidaan kutsua kestävyys siirtymäksi. Siinä onnistuminen on mahdotonta ilman pysyviä muutoksia ihmisten, yhteiskuntaluokkien ja valtioiden välisissä valta- ja omistussuhteissa. Ei ole kestävää, että toiset joutuvat tinkimään vähästä toisten ostaessa vapauden ylikulutukseen. Siksi on välttämätöntä, että rikkaat asetetaan maksamaan aiheuttamansa kriisit.

Vasemmistonuorten ilmasto- ja ympäristövaatimukset Euroopan unionille:

- EU:n on tavoiteltava planetaarisen kestävyuden rajoja vähentämällä materiaalien ja energian kokonaiskulutusta ja siirtymällä kohtuutalouteen*.
- Unionin ilmasto- ja ympäristöpolitiikan on asetettava sitovat tavoitteet jäsenmaille vapaaehtoisuuden sijaan.
- Unionin energiapolitiikan on oltava aidosti teknologianeutraali*. Fossiilienergian edelleen saamat valtavat tuet tulee lopettaa.
- EU:n pitkän aikavälin budjetista ja Next Generation -tukivälineestä vähintään 50 % tulee käyttää ilmastotavoitteisiin.
- Maataloustukijärjestelmä on uudistettava hehtaareihin sidotuista tuista ilmastotoimista palkitsevaan järjestelmään. Maatalouden on oltava osa vihreän siirtymän ohjelmaa ja maatalousektorilla tulee olla omat päästövähennystavoitteensa.
- Eläinperäiseen ruoantuotantoon käytetyt maataloustuet tulee lakkauttaa ja suunnata kestävään kasvipohjaiseen ruoantuotantoon. Eläinteollisuuden työntekijöille tulee tarjota tukea uuden elinkeinon hankintaan.
- Euroopan unionin on ryhdyttävä edistämään eläinten oikeuksia elämään, hyvinvointiin sekä lajityypilliseen käyttäytymiseen konkreettisin toimin, mukaan lukien turkistarhauksen, tuotantoeläinten häkkikasvatuksen, eläinkokeiden ja eläintappeluiden kieltäminen. Eläintuotannon lakkauttamista on tuettava kaikissa jäsenmaissa.
- On edistettävä kestävää metsien käyttöä ja luotava siihen kannustimia metsänomistajille. Puutuotteiden arvoketjua on nostettava hakkuita lisäämättä.
- Suomen on etujoukoissa edistettävä kriteereitä kestäväälle kaivannaistaloudelle EU:ssa. Tämä tarkoittaa esimerkiksi louhintaveroa, valtauksia koskevan lainsäädännön uudistamista ja kuntien oikeutta päättää kaivoksen perustamisesta. Alkuperäiskansoille on taattava oikeus päättää kotiseutualueilleen suunnitelluista kaivoshankkeista.
- EU:n kolonialistisesta raaka-aineiden hankinnasta esimerkiksi kauppa- ja kalastussopimuksissa on luovuttava. EU:n on kasvatettava omavaraisuuttaan kriittisten raaka-aineiden suhteen ja edistettävä niiden eettistä tuotantoa ja kierrätystä.

IHMISOIKEUDET

Äärioikeiston liikehdintä Euroopassa on kasvanut pandemioiden, taloudellisen taantumun ja lisääntyneen siirtolaisuuden myötä. Esimerkiksi Italia, Puola ja Unkari osoittavat taantumuksellisen ihmisoikeuspolitiikan seuraukset, kun moniin vähemmistöyhteisöihin kohdistuu väkivaltaa ja vihapuhetta. Äärioikeistopuolueiden suosio on johtanut vihamielisyyteen rodullistettuja ja queer-ihmisiä kohtaan. Ihmisoikeuksia ja kansainvälisiä sopimuksia on jatkuvasti haastettu ja rikottu niin Euroopassa kuin Suomessa. Ihmisoikeuksien on oltava EU:n päätöksenteon keskiössä ja unionin on toimittava äärioikeiston kitkemiseksi.

EU on uudistanut maahanmuuttolainsäädäntöä siten, että ”laittomaan” maahanmuuttoon puututaan ja maastakarkoitusta helpotetaan. [EU](#) rahoittaa Libyan rannikkovartiostoa, joka vangitsee Välimereltä Eurooppaan matkustavat maahanmuuttajat. Libyan lisäksi EU on ulkoistanut väkivaltaisen maahanmuuttoprosessin hoitamisen muun muassa Turkille, Tunisialle, Serbialle ja Nigerialle. Myös Suomi on rikkonut kansainvälisiä sopimuksia, kun itärajaa on pidetty kiinni ja rajalta tulevien turvapaikanhakijoiden oikeutta hakea turvaa on estetty. EU:n maahanmuuton ulkoistaminen ja rajojen sulkeminen johtavat suureen kaaokseen ja turvallisuusuhkaan. EU:n maahanmuuttopolitiikkaa on muutettava inhimillisemmäksi.

Lisäksi queer-oikeuksien huomioiminen osana ihmisoikeuksia on ensiarvoisen tärkeää nykyisen polarisaation ja vihamielisen ilmapiirin vahvistumisen vuoksi. Eri puolella EU-maita queer-ihmisiin kohdistuu nykyäänkin syrjintää, häirintää sekä väkivaltaa monilla elämän osa-alueilla. Tällä voidaan nähdä olevan yhteys niin kutsutun anti-gender -liikehdinnän aiheuttamaan narratiivin muutokseen. Anti-gender -liikehdinnällä viitataan eri tahoihin, jotka vastustavat sukupuolten välistä tasa-arvoa, naisten ja tyttöjen sekä queer-ihmisten oikeuksia. EU:n on toimittava vastavoimana taantumukselle ja edistettävä yhdenvertaisuuden toteutumista.

Vasemmistonuorten vaatimukset ihmisoikeuksien parantamiseksi

EU:ssa:

- Euroopan unionin on puututtava jäsenmaissaan tapahtuviin ihmisoikeusloukkauksiin, vaikka tällä olisi vaikutusta EU:n yhtenäisyyteen.
- Kansainvälisten ihmisoikeuksia turvaavien lakien ja sopimusten rikkomisesta tulee säätää sanktiot EU-tasolla.
- EU:n maahanmuuttopolitiikka, joka velvoittaa turvapaikanhakijan ensimmäisen saapumismaan käsittelemään hakemuksen, on purettava. Humanitaarinen viisumi on otettava käyttöön EU:ssa. Turvapaikanhakijoiden tulee voida hakea turvapaikkaa myös niissä maissa, joista he lähtevät.
- EU:n on lopetettava väkivaltaisen maahanmuuton ulkoistamisen sopimukset Libyan, Turkin, Tunisian, Serbian ja Nigerian kanssa.
- Meripelastustoimiin Välimerellä sekä pakolaisille ja turvapaikanhakijoille suunnattuihin turvallisiin kulkureitteihin on panostettava. eripelastustoimien kriminalisointi on estettävä.

- Erilaisten suljettujen leirien ja laitosten käyttäminen turvapaikanhakijoiden majoittamiseen tulee lopettaa ja pääsy kaikkien tarpeellisten terveydenhuollon palveluiden piiriin on turvattava sekä turvapaikanhakijoille että paperittomille siirtolaisille
- Ihmiskauppaa tulee ehkäistä vahvasti. Ihmiskaupan uhreille tulee tarjota heidän tarvitsemaansa taloudellista, terveydellistä ja sosiaalista tukea.
- EU estää anti-gender liikkeen tavoitteiden toteutumisen suojelemalla lainsäädännön keinoin naisten-, lasten- ja queer-oikeuksia. EU:n on estettävä anti-gender -liikkeen taloudellisen ja poliittisen vaikutusvallan leviäminen jäsenmaissa.
- Lapsilla ja nuorilla tulee olla oikeus tietoon perustuvaan seksuaalikasvatukseen.
- Seksuaaliterveyspalvelut tulee turvata EU-alueella.
- Sukupuolittuneesta väkivallasta tulee tehdä rikos EU-laissa.
- Aborttioikeus on kirjattava EU-lainsäädäntöön jokaiselle kohtulliselle kuuluvaksi ihmisoikeudeksi.

ULKO- JA TURVALLISUUSPOLITIikka

Euroopan unionissa on aika lakata toistelemasta mantraa, jonka mukaan unioni rakentaa rauhaa ja edistää niin kutsuttuja “eurooppalaisia arvoja” kaikessa toiminnassaan. Sen sijaan on aika tarkastella aiempaa kriittisemmin unionin toimia, myös ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Tällä hetkellä EU horjuttaa yhteiskuntarauhaa erityisesti omien rajojensa ulkopuolella.

Muun muassa erinäiset kauppasopimukset, jotka pönkittävät taloutta, suojelevat ympäristöä tai parantavat ruokaturvaa Euroopassa aiheuttavat usein päinvastaisen reaktion sopimuksen toiselle osapuolelle. Esimerkiksi EU:n ja Marokon välinen kalastussopimus rikkoo Länsi-Saharan alkuperäisväestön saharvien itsemääräämisoikeutta. Kestävän rauhan saavuttaminen edellyttää, että EU muuttaa ulkopoliittista linjaansa niin, että prioriteettina on jatkossa globaalin tasa-arvon lisääminen eikä EU-kansalaisten aseman pönkittäminen. Vain siten EU:sta voi kasvaa sanojensa mittainen, uskottava rauhan puolustaja.

Parhaimmillaan EU voi vahvistaa monenkeskistä yhteistyötä, jossa erikokoiset ja erilaisten haasteiden kanssa kamppailevat alueet saavat äänensä kuuluviin. Unionin täytyy asettaa johdonmukaisesti ihmisoikeudet taloudellisen hyödyn edelle ja käyttää vaikutusvaltaansa tilanteissa, joissa kumppanivaltio syyllistyy ihmisoikeusrikkomuksiin tai sotarikoksiin – oli kyseessä sitten Venäjä, Israel tai Yhdysvallat.

Kun puhumme turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta, on pelkän ase- ja ammusvahvuuden sijaan ajateltava kokonaisturvallisuutta. Euroopan oikeiston väite “Enemmän puolustusta, vähemmän ilmasto” on täysin väärä lähtökohta. Meillä ei ole mahdollisuutta valita kohtaamiamme kriisejä, mutta sen sijaan voimme tehdä osamme, jotta ne eivät syvenisi entisestään. Esimerkiksi fossiilisesta energiasta luopuminen vähentää riippuvuuttamme epädemokraattisista ja itsevaltaisista maista. EU:ssa tehdään paljon sääntelyä yhteiskunnan kokonaisturvallisuuteen, kuten huoltovarmuuteen, terveyteen ja väkivallan ehkäisyyn vaikuttavilla politiikan aloilla. Samaan aikaan unioni kuitenkin vesittää kokonaisturvallisuutta edistämällä lainsäädäntöä, joka asettaa elämälle kriittiset toiminnot kuten vesi-infrastruktuurin ja terveydenhuollon voitontavoittelun välineiksi.

Emme voi laskea turvallisuuttamme vain Naton varaan. Yhdysvaltojen epävakaa sisäpoliittinen tilanne ja siitä johtuva ulkopoliittikan epäjohdonmukaisuus asettaa EU:n entistä tärkeämpään asemaan rauhan edistäjänä, johon sen tulee tarttua. Eurooppalaisen yhteistyön tulee perustua rauhantyöhön ja puolustuksellisiin tarpeisiin, ei yhteisen armeijan luomiseen, asevarustelun kiihdyttämiseen tai militarismiin. Unionin tulee aktiivisesti pyrkiä ydinaseettomaan maailmaan. Tarpeelliseksi katsottava ase- ja ammustuontanto tulee toteuttaa valtiojohtoisesti, eikä alistaa markkinoiden voiton tavoittelulle.

Vasemmistonuorten ajamat ulko- ja turvallisuuspoliittiset toimet Euroopan unionissa:

- EU:n ja sen jäsenmaiden tulee kieltää ydinaseet ja poistaa vieraiden valtojen ydinaseet alueeltaan.
- Tekoölyyn pohjautuvien aseiden kehittäminen tulee kieltää.
- EU:n tulee lopettaa suurvalta-aseman tavoittelu heikommassa asemassa olevien valtioiden ja alueiden kustannuksella ja edistää monenkeskistä yhteistyötä maailman valtioiden kesken.
- EU:n ja Israelin välinen assosiaatiosopimus on kumottava ja Israelille asetettava tuntuvat pakotteet siihen asti, että Gazan kansanmurha ja Palestiinan miehitys päättyvät.
- Kurdistanin työväenpuolue (PKK, Partiya Karkerên Kurdistan) tulee poistaa Euroopan unionin terroristilistalta.
- EU:n siviili- ja sotilasoperaatioiden keinot ja tavoitteet on asetettava yhteistyössä paikallisväestön kanssa, ei EU:n sanelemana. Operaatioissa on tunnistettava, että naisilla, nuorilla ja vähemmistöillä sekä koko kansalaisyhteiskunnalla on ratkaisevan tärkeä rooli kestävän rauhan rakentamisessa.

DEMOKRATIA

Demokratianäkökulmasta nykymuotoinen Euroopan unioni on suurilta osin epätäydellinen kompromissi, mutta joiltain osin sen toiminta on suoranaisten antidemokraattista. Unionin nykylainsäädäntö suojelee tehokkaammin kapitalistista markkinataloutta demokratialta kuin ihmisiä sorrolta.

Euroopan unionia, kuten mitä tahansa yhteisöä, tulee hallita *demokraattisesti**. Paraskaan vaaleilla valittu edustaja ei pysty tietämään edustamansa yhteisön toiveita ja tarpeita heidän puolestaan paremmin kuin yhteisö itse. *Edustuksellisen demokratian** demokraattisuuden takaamiseksi on välttämätöntä taata yhteisön jäsenille mahdollisuus vaikuttaa ja saada tietoa päätöksenteosta myös vaalien välissä.

Nykymuotoisen unionin keskeisin demokratiaongelma on päätöksenteon etäisyys ja päätöksentekorakenteiden epäselvyys. Euroopan unioni on laaja ja kulttuurisesti moninainen alue eikä paraskaan joukko europarlamentaarikoita, komissaareja tai virkakunnan jäseniä voi tietää 447 miljoonan ihmisen toiveita ja tarpeita heidän puolestaan. Päätöksentekijöiden etäisyys yhteisön jäsenistä ja suurten päätösten suuri määrä jättävät päätöksentekijät ja valmistelijat alttiiksi liike-elämän vaikuttamiselle eli lobbaamiselle. Valmistelun ja siihen liittyvän lobbaamisen läpinäkyväksi tekemisen lisäksi tarvitaan rakenteellisempia ratkaisuita: vallan keskittämisen sijaan tarvitaan *läheisyysperiaatteen** toteuttamista osoittamalla asioista päättäminen jäsenmaille, maakunnille tai kunnille aina kun mahdollista. Siltä osin kun unionin laajuisia päätöksiä tarvitaan tulee kansalaisyhteiskunnan saada vaikuttaa niiden valmisteluun ja päätökset tulee antaa *asetusten** sijaan *direktiiveinä**, jotka mahdollistavat jäsenmaissa tapahtuvan alueellisen soveltamisen. Laaja kokemus unionin hallinnon monimutkaisuudesta on myös itsessään ongelmallista eikä tämä ole ratkaistavissa pelkästään tiedotuksen keinoin rakenteita muuttamalla.

Toinen keskeinen demokratiaongelma on unionin taloutta ja kilpailua koskeva sääntely, jossa kapitalistisen markkinatalouden toteutuminen on asetettu demokratian edelle. Unionin perussopimusten mukaan "yritysten" tukeminen julkisista varoista on lähtökohtaisesti kiellettyä. Ilman erikseen säädetyn poikkeuksen suojaa unionin tuomioistuin voi katsoa jopa kunnan tai viraston osan "yritykseksi" ja määrätä sen toiminnan muuttamisen markkinaehtoiseksi kansallisesta lainsäädännöstä riippumatta. Perussopimusten lisäksi on asetuksin säädetty erinäisten toimialojen – kuten sähkön tuotannon tai raideliikenteen – muuttamisesta ensisijaisesti markkinalogiikalla toimiviksi kapitalistisiksi markkinoiksi. Jäsenvaltioiden tai kuntien julkisten palveluidensa järjestämistä koskevan demokraattisen päätöksenteon salliminen vain sillä ehdolla, että päätökset eivät häiritse ylhäältä määriteltyjen markkinoiden yksityistä voitontekoa, rajoittaa olennaisesti demokratiaa. Demokraattisesti kestävämpää olisi antaa jäsenvaltioiden päättää, minkä toimialojen ne haluavat olevan avoinna voitonteolle, ja soveltaa unionin kilpailuoikeutta vain näillä toimialoilla. Ongelman perinpohjainen korjaaminen vaatisi perussopimusten muokkaamista, mutta paljon voitaisiin saada aikaan myös purkamalla nykyisiä demokratiaa rajoittavia asetuksia ja laatimalla uusia vähemmän rajoittavia tulkintoja perussopimusten sisällöstä.

Vasemmistonuorten vaatimukset EU:n demokratian vahvistamiseksi:

- Euroopan komission jäsenet tulee valita suorilla vaaleilla ja parlamentilla tulee olla oikeus erottaa yksittäinen komissaari. Parlamentille on annettava oikeus tehdä lakialoitteita itsenäisesti.
- EU:n kansalaisaloite on muutettava niin, että komissio, neuvosto ja parlamentti veloitetaan käsittelemään unionin alueella asuvien ihmisten tekemät lakialoitteet. Allekirjoitusten keräämisaikaa tulee pidentää ja asettaa vaadittujen allekirjoitusten määräksi 500 000 tai kasvattaa aloitteeseen vaadittujen jäsenmaiden määrää.
- Äänestysikäraja Euroopan parlamentin vaaleissa tulee laskea 16 ikävuoteen.
- Unionin kilpailuoikeutta koskevia sääntöjä tulee muuttaa siten, että ne eivät rajoita demokraattista päätöksentekoa. Valtion ja paikallishallinnon tasojen tulee voida tukea yleishyödyllistä toimintaa, perustaa julkisia monopoleja ja rajoittaa tarpeellisiksi katsomansa toiminnot kapitalistisen markkinatalouden toimintapiirin ulkopuolelle.